

СВЯТО НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

Categories : [Різне](#)

Date : 22/12/2013

Щасливі були Адам і Ева в день свого створення, коли Бог тільки-но примістив їх у розкішнім раю. Душі цих наших перших родичів були святі, повні Божої ласки й великої любови до Бога. Їх сумління було чисте, повне внутрішнього спокою. Бог любив їх як своїх найдорожчих дітей, ласкаво розмовляв з ними та вливав в їх душі щастя й задоволення. Їх розум був ясний, бистрий, повний такого знання, якого не мав ніхто з пізніших людей. Тіло їх було гарне й здорове, вільне від недуг і страждань. Не відчували вони ні голоду ні спраги, бо мали до своїх послуг рай, повний усякого добра. Мали вони жити вічно, а разом з ними також їх діти й усі інші люди, що разом з ними, як першими людьми й родичами на землі, творять один. Людський рід. Вони були безсмертними дітьми Бога й наслідниками неба, що до нього, по святім і щасливім житті в раю, мав їх у слушний час забрати Всевишній. І їх, і нас усіх, як членів одного роду.

Щоб одначе Адам і Ева могли одержати вічне щастя в небі як нагороду за добровільну заслугу, то Бог дав їм заповідь. З Божого наказу мали вони здержатися від споживання овочів з одного дерева, яке стояло серед раю. Давши їм таку заповідь, Бог водночас заявив, що за порушення цієї заповіді на них спала б велика, тяжка кара. Така загроза мала спонукувати їх, щоб вони за всяку ціну старалися бути завжди послухними Божій волі. На жаль, через спокусу диябла вони переступили Божу заповідь і з'їли овоч із забороненого дерева. Таким чином, через непослух Богу, допустилися дюдї ·Першого гріха на землі. В наслідок цієї провини Адам і Ева втратили Божу ласку, їх розум притемнієся, воля стала схильна до злого. За кару вони мусіли покинути рай і в поті чола працювати на щоденний хліб.

Жінка дісталася під владу чоловіка і в болях давала життя своїм дітям. Диявол міг тепер легко спокушувати їх до гріха, а й інші творива дістали можливість робити їм шкоду. Крім цього мусіли підпадати різним недугам і вмирати, і не мали вже права

дістатися до неба.

Найгіршою річчю, яка сталася через гріх Адама й Еви в раю, було те, що той гріх наших прародичів, тобто т. зв. первородний гріх, перейшов з усіма сумними наслідками також і на всіх інших людей. В Адамі й Еві, як у перших людях і прародичах всіх людей, неї люди згрішили і втратили Божу ласку. Через перших родичів, кожна дитина, яка приходить на світ, родиться тепер без Божої ласки, в первороднім грісі. Був однак один виняток. Пресв. Діва Марія, що від віків була вибрана на Божу Матір, одержала від Бога привілей "Непорочного Зачаття", тобто Вона була від першої хвилини свого життя захоронена від первородного гріха і прийшла на світ у Божій ласці.

Щодо Непорочного Зачаття Марії, то воно було передсказане й о.б'явлене на перших сторінках св. Письма, коли Бог сказав до вужа-спокусника: "Положу ненависть між тобою і Жінкою, між твоїм насінням і її насінням. Вона роздавить твою голову, а ти засідатимешся на її п'яту." (І Мойс. 1 :14). Згідно з цими словами св. Письма, як це однозгідно навчають св. Отці й церковні письменники, між Жінкою, тобто Пресв. Дівою Марією, і дияволом має бути вічна ворожнеча; змій-спокусник має бути постійно під п'ятою Марії і її стопа має топтати його голову. Така виразна й ясна Божа обітниця не могла б була сповнитися на Пресв. Діві Марії, якби в її житті була хоч одна хвилина, що в ній Марія була б сплямлена гріхом. З цієї причини Бог створив Марію зовсім безгрішною, непорочною, так що Вона і в першій хвилині свого зачаття під серцем матері св. Ганни, і в часі свого народження, і в кожній хвилині свого життя, згідно з райською обітницею, була безгрішна, для того змій-диявол не мав до Непорочної Диви Марії ніколи приступу.

Непорочність Марії стверджують теж слова ангельського привіту: "Радуйся, Маріє, повна ласки." Архангел Гавриїл тільки тому міг назвати Марію "повною ласки", що Вона не мала ніякого гріха: ні особистого ні того первородного, що переходить на кожну дитину в хвилині її зачаття. Марія повна ласки, бо непорочна.

Пророк Єзекиїл називає Марію "мешканням Найвищого і замкненою брамою", що не відчинялася ні для якого гріха.

Псалмопівець Давид і Соломон у "Пісні над піснями" захоплюються красою Марії: "Ти ціла гарна, моя приятелько, моя голубко, і нема в Тобі ніякої скази." Головною красою Марії - непорочність її душі. Такою була Вона від першої хвилини свого зачаття аж до смерті. Віра в Непорочне Зачаття Пресв. Диви Марії була завжди жива в Христовій Церкві. Коли проголошено догму про Непорочне Зачаття, то це тільки урядово стверджено, що в Католицькій Церкві була весь час віра про те, що Марія не мала первородного гріха. Потвердження цієї віри знахо

димо в різних документах. І так: У листі, що в нім був поданий опис мучеництва св. апостола Андрія, написано: "Як перший чоловік був створений з несплямленої землі, так було треба, щоб досконалий чоловік, тобто Ісус Христос, народився з Непорочної Диви." Тому то св. Іван Євангелист оглядав у своєму пророчому видінні Марію як "Жінку одягнену в сонце, а місяць під її ногами, а на її голові вінець із дванадцяти зір." (Об'яв. 12:1).

Марія одягнена в сонце, бо її ніколи не затемнювала гріховна хмара. Вона ціла ясна, непорочна. В св. богослужбі, яка була зложена на честь Пресв. Диви Марії в четвертому сторіччі, читаємо слова: "Святкуємо тепер згадку про Пречисту, Непорочну, Преславну Владичицю, нашу Матір, завжди Діву Марію". Св. Діонісій Олександрійський пише: "Одна-єдина дочка, мешкання збудоване не людською рукою, Марія, була завжди вільна від усякої скази і благословенна від стіп до голови." Св. Іполіт говорить: "Господь Ісус, наш Спаситель, був ковчегом, збудованим із незнищимого дерева, а тим деревом була сама Пресв. Діва Марія, завжди непорочна." Св. Амфілохій каже: "Той, хто створив першу дівичку без недоліку, створив також і другу без скази чи гріха." Св. Софроній каже: "Діву тому називають непорочною, що Вона ні в чому не була

зіпсована." Св. Іван Дамаскин говорить про Марію, що "змій ніколи не мав доступу до цього раю." Св. Єфрем так висказується про Непорочне Зачаття Пресв. Діви Марії: "Ти, Господи, і Твоя Мати дійсно є понад усяку міру гарні, і ні в Тобі, Господи, ні в Твоїй Матері не осталася ніяка сказа." А св. Августин заявляє: "Де мова про Марію, там, з уваги на її гідність, не може бути мова про якийсь гріх, а передусім про гріх первородний."

Як бачимо, то найстарші св. Отці, почавши з апостольських, навчали всюди і завжди, що Марія була найсвятішою Дівцею, вільною від усякої гріховної вини й кари, завжди непорочною.

В обороні Непорочної ставали один за одним і Христові Намісники, осуджуючи в цій справі противні єретицькі й фальшиві навчання. В Непорочнім Зачатті бачили Святіші Отці найдорожчий і найцінніший клейнод, що ним Бог прикрасив скрань Пресв. Діви Марії, Христової Матері.

Папа Сикст IV осудив навчання деяких людей, що Марія не була відразу непорочно зачата, але аж пізніше була Богом освячена. Папа Пій V осудив навчання бельгійського професора Баюса, який виступав проти Непорочного Зачаття Пресв. Діви Марії. Папа Григорій XV заборонив не тільки навчати в школах, але навіть у приватних розправах висказуватися проти Непорочного Зачаття. Папа Олександр VII, н одній із своїх бул, звернених до всього католицького світу, називає віру в Непорочне Зачаття побожним і правдивим переконанням; потверджує всі вискази попередніх Панів, що ними вони обороняли науку про Непорочне Зачаття, а освячення Марії в хвилині самого зачаття називає вірою всіх, що живуть у з'єднанні з Като.Іицькою Церквою та вважають себе за її синів. Собор, який відбувся 680 року в Царгороді, називає Марію "вільною від усякої скази." Собор Тридентський (1545) заявив, що "декретом про первородний гріх не має наміру засягати благословенну й непорочну Діву Марію."

Християнський Схід уже в сьомім сторіччі почав виявляти свою віру в Непорочне Зачаття Марії прилюдним святкуванням відповідного свята. Християнський Захід почав святкувати свято Непорочного Зачаття в 11 сторіччі, що було знаком віри католицького зага.1у в Непорочне Зачаття Пресв. Діви Марії. Пресв. Діва Марія не тільки була, але й мусіла бути Непорочно Зачата, бо Вона була вибрана на Матір Божого Сина, Ісуса Христа. Найсвятіший Бог не міг мати за Матір таку особу, що була б сплямлена гріхо:"І1, бо це не відповіда б Божій святості й достоїнству. Тому Бог перед віками вирішив наділити Пресв. Діву Марію таким привілеєм, щоб вона була Непорочно Зачата, тобто захоронена від первородного гріха. Мати Божа не мог.1а бути грішницею, тому Бог створив її святою, непорочною. Цю віру в Непорочне Зачаття Пресв. Діви Марії, віру, що віки жила в Христовій Церкві, врочисто потвердив і прогпловив цілому християнському світові, як догму, тобто Богом об'явлену правду св. віри, Папа Пій IX. Дня 8 грудня 1854 року, в присутності 54 кардиналів, 43 архиєпископів і 2-47 єпископів, які з ріжн11х сторін світу з'їхалися до Риму, Святіший Отець, повагою непомильності Христового Намісника, заявив: "Для прослави святої й нероздільної Трійці, звеличення й прикраси Діви Богородиці, піднесення католицької віри, помноження християнської віри, повагою нашого Господа Ісуса Христа, благословенням апостолів Петра й Павла, а також нашою повагою постанов.1яємо й означаємо, що наука, яка навчає, що Пресв. Діва Марія в першій хвилині свого зачаття особливою ласкою й привілеєм Всемогутнього, з уваги на заслуги Ісуса Христа, Спасителя людського роду, була збережена й вільна від усякої первородної скази, є Богом об'явлена, і тому всі вірні мають у неї сильно й успішно вірити."

Як тільки Святіший Отець скінчив читати слова проголошення правди віри про Непорочне Зачаття, всі присутні єпископи, зворушені до сліз, відповіли "Амінь", а з уст кількадесяттисячної юрби вирвався оклик радості й любови: "Нехай живе Непорочна Діва!"

У правду віри про Непорочне Зачаття Пресв. Діви Марії треба кожному католикові непохитно й завжди вірити, щоб спасти свою душу. Хто з нас бажає бути спасений, мусить завжди щиро признавати, як Богом об'явлену правду віри, що Пресв. Діва Марія ніколи не мала первородного гріха, тобто була Непорочна Зачата.

Цю важливу правду нашої св. католицької віри, що Марія була Непорочна Зачата, вільна від первородного гріха, потвердила сама Пресв. Діва. Чотири роки по проголошенню догми про Непорочне Зачаття, тобто 1858 року, Пресв. Діва явилася в місті Люрд дівчині Бернадеті і сказала: "Я є Непорочне Зачаття." На місті появи Непорочної в Люрді ви

плило джерело цілющої води та почали діятися різні інші чуда. Так Бог уже поверх сто літ прославляє в Люрді надзвичайним способом Непорочно Зачату Богородицю. Ми не мали від Бога такого привілею, щоб наше життя було зачатим непорочно, без первородного гріха, і ми прийшли на світ з тією провиною, яка перейшла на нас від грішного Адама. Але Ісус Христос вислужив нам на хресті таку ласку, що ми можемо очистити душу зі звичайних гріхів св. Тайною Покаяння, а з первородного гріха св. Тайною Хрещення.

Охрещена дитина, це наче ангел, що має чисту, наче ангельську душу. Коли дитина вже охрещена, то родичі всі старші в родині повинні так дбайливо виховувати ту дитину своїм прикладом і добрими поученнями, щоб вона навчилася жити без добровільних гріхів і до самої смерті зберігала чистоту душі, одержану в св. Тайні . Хрещення. Таким чином дитина стане подібна до Непорочної Діви Марії.

Зокрема треба родичам і всім старшим звертати увагу на те, щоб держати дитину далеко від кожної злої нагоди, та від таких речей, місць і осіб, що через них могли б діти допуститися тяжкого гріха. Одночасно й усі старші повинні старатися всіма силами вести чесне, безгрішне життя, подібне до життя Непорочної Божої Матері. Це буде найкраще виховання дитини. Таке виховання повинні родичі і всі виховники дітей дати за всяку ціну кожній нашій дитині.

До релігійного виховання дітей і свого власного побожного життя, повинні ми всі долучувати кожного дня ще й сердечну молитву до Непорочної Діви за навернення грішників. Молитва до Пресв. Богородиці врятувала вже не одну погибаючу душу; на посвяченій вервиці можемо з любов'ю молитися за це кілька разів денно.

Свою любов до Непорочної Діви ми повинні виявляти надаванням її імені дітям при св. Хрещенню, охочим читанням книжок про Неї, ношенням посвячених медаліків з її образом і параманів, роздаванням її образців, постійною працею в Марійській Дружині, а передусім наслідуванням її чеснот та святим, невинним життям.

Любити сердечно Непорочну Діву Марію і вести своє життя під її покровом, це значить бути святим і щасливим, тепер і навіки.